

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Pereszlényi László ügyvéd által képviselt felperesnek, a dr. Szentpéteri András jogi előadó által képviselt alperes ellen, kártérítés megfizetése iránt indított perében, a Fővárosi Bíróság 2008. június 3. napján meghozott, 5.P.20.756/2007/7. számú ítélete ellen, a felperes részéről 8. és 9. sorszámok alatt előterjesztett fellebbezés folytán, meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy térítsen meg az államnak felhívásra 619.680 (hatszáztizenkilencezer-hatszáznyolcvan) forint feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A 'B' Kft. 1996. szeptemberében 1.919.200 forint kölcsönt vett fel a 'C' Lízing Pénzügyi Szolgáltató Kft.-től személygépkocsi vételárára. A kölcsön felvételekor a felperes a 'B' Kft.-nek fele arányban cégtulajdonosa volt. A felperes a kölcsön visszafizetéséhez kézfizető kezességet vállalt. A kölcsön folyósításának feltétele volt casco biztosítási szerződés megkötése. A biztosítási szerződésben biztosítottként a 'C' Lízing Kft.-t jelölték meg.

A gépkocsit 1997. október 1-én ellopták. Ezt követően a vételárra felvett kölcsönt sem a vevő 'B' Kft., sem a részbeni cégtulajdonosa a kézfizető kezes felperes, nem törlesztette.

A kölcsönszerződést a kölcsönadó fél felmondta, majd keresetet indított a felperes és a 'B' Kft. ellen.

A Pesti Központi Kerületi Bíróság 2003. március 14-én jogerőre emelkedett 19.G.306.485/1999/18. számú ítéletével a felperest és a 'B' Kft.-t egyetemlegesen

2.009.218 forint és ebből 1.907.826 forintnak 1999. december 4. napjától járó évi 38,02%-os kamatának megfizetésére kötelezte.

A felperes a kölcsöntartozást és kamatait a bírósági végrehajtási eljárás során megfizette.

Az alperes feljelentésére csalás büntette miatt büntetőeljárás indult a felperessel szemben. A Pesti Központi Kerületi Bíróság 6.B.VIII.20.598/2004/54. számú ítéletével a felperest azonban az ellene csalás miatt emelt vád alól felmentette. A felmentő ítélet 2004. november 22-én vált jogerőssé.

A felperes keresetében a végrehajtási eljárásban tőle behajtott tartozással azonos összeg, 10.328.016 forint és annak 2007. június 7-től járó kamatai megfizetésére kérte az alperest kötelezni.

Az alperes a kereset elutasítását kérte.

Védekezésül elsősorban elévülésre hivatkozott, de vitatta a felperes keresetösségi jogát is. Ha a felperesi igény megalapozottságát a bíróság vizsgálhatónak tartaná, a keresetet arra hivatkozva kérte elutasítani, hogy a biztosítási szerződés díj nemfizetés folytán 1997. május 2-án megszűnt, ezért a biztosítási esemény bekövetkeztekor a helytállási kötelezettsége már nem állt fenn.

Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította.

A döntését a következőkkel indokolta:

Az alperes casco biztosítási szabályzata szerint a biztosító jogi személy, a biztosítási szerződésből eredő igények 1 év alatt évülnek el. A szabályzat értelmében az alperes szolgáltatása lopáskár esetén a nyomozást megszüntető határozat bemutatásától számított 15 nap elteltével vált esedékessé.

A felperes az igényét 2006. december 27-én, a büntető ítélet jogerőre emelkedését követő 2 év elteltével jelentette be a biztosítónál. A keresetlevél benyújtásakor így az igénye már elévült volt.

A felperest a keresetösségi jog sem illette meg, ugyanis az igény jogosultjától a 'B' Kft.-től a követelés engedménnyel való megszerzését nem igazolta. A felperes egyébként is csak a gépkocsi forgalmi értékének megfelelő és nem a tőle végrehajtási eljárásban behajtott összeg megfizetését követelhetette volna.

Megállapítható volt az is, hogy a biztosítási szerződés díj nemfizetés folytán megszűnt. A biztosítási díjat havonta kellett fizetni, 1 havi díj 13.892 forint volt. A 'B' Kft. 5 havi díjat fizetett be. Az utolsó díjfizetés 1997. április 2-án történt. Ettől számított 30 nap elteltével a biztosítási szerződés a Ptk. 543. § (1) bekezdése értelmében külön felmondás nélkül is megszűnt.

A felperes fellebbezésében az első fokú ítélet megváltoztatását és a keresetnek helyt adó ítélet meghozatalát kérte.

Állította, hogy a biztosítási szerződés még fennáll, hiszen az alperes díjtartozásának befizetésére felszólította. Mivel a biztosítási szerződést kötő 'B' Kft.-nek idő közben már 87%-ban tulajdonosává vált, jogi érdeke fűződik a biztosítási szerződés, biztosítási esemény bekövetkezésekor hatályban létének megállapításához.

A követelése el sem évült. A büntetőeljárásban az alperes sértett volt, a jogi képviselője a tárgyalásokon mindvégig jelen volt. A felmentő ítéletet is kézbesítette a büntetőbíróság a részére, a helytállási kötelezettségének mégsem tett eleget. A kölcsönadó követelését így rajta hajtották végre. Az alperes biztosítási szerződésből eredő kötelezettségei teljesítésének megtagadásával „a káronszerzés tilalmába ütköző módon jutott haszonhoz”.

A Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy a fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg és helytálló az érdemi döntése is.

Az alperes ellen a biztosítási szolgáltatás iránt a szerződő fél a 'B' Kft. és a biztosított kölcsönadó indíthatott keresetet. A biztosítási szolgáltatás a kárbejelentést követő 15 nappal követelhetővé, tehát esedékessé vált. Az alperes a kártérítési kötelezettségének teljesítését megtagadta, ezt követően az igényérvényesítésre jogosultaknak ellene keresetet kellett volna indítania. A felperes elleni büntetőeljárás nem volt akadálya annak, hogy a szerződő fél, illetve a biztosított az igényét az alperessel szemben érvényesítse. A büntetőeljárás folyamatban léte tehát nem eredményezte az elévülés nyugvását. Abban az esetben is azonban, ha az elévülés a büntetőeljárás jogerős befejezésig nyugodott volna, a Ptk. 326. § (1) bekezdése értelmében 1 év állt rendelkezésére az igényérvényesítésre a jogosultaknak a kereset megindítására. Ezt az 1 éves határidőt írásbeli felszólítással már nem lehetett megszakítani.

Az alperessel szemben a biztosítási szerződésből eredő igény így az elévülés nyugvása esetén is 2005. november 2-áig volt keresettel érvényesíthető. A szerződő fél 'B' Kft. és a biztosított eddig az időpontig keresetet nem indítottak.

A felperesnek az alperes szolgáltatása esedékessé válásakor nem volt még keresetelési joga. A felperes azzal, hogy a kezesség felelőssége alapján a biztosított követelését végrehajtási eljárásban kiegyenlítette, a Ptk. 276. § (1) bekezdése értelmében az alperes elleni igényeknek is törvényi engedményese lett. A biztosítási szerződésből eredő jogok megszerzéséhez így külön engedményre nem volt szüksége. Az alperessel szembeni követelés azonban már a felperes törvényi engedményessé válását megelőzően elévült. A Ptk. 325. § (1) bekezdése értelmében tehát az elévülés azt is kizárta, hogy a felperes az alperes ellen a biztosítási szerződésből eredő igényt bírósági úton, mint törvényi engedményes, érvényesíthesse.

A kifejtettekre tekintettel az ítéltábla a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján az első fokú ítéletet helybenhagyta.

A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján köteles az illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt fellebbezési illetéket az államnak megtéríteni.

, 2009. március 23.

. Molnár Ambrus s. k. a tanács elnöke, Dr. Szücs József s. k. előadó bíró, Dr.
Németh László s. k. bíró